

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 49/2015
22.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног В.Ј., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 479/15 од 10.12.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву – Одељење суда Уб Пр. бр. 10669/13 од 07.09.2015. године и Прекршајног апелационог суда Прж 19167/15 од 19.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 479/15 од 10.12.2015. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву – Одељење суда Уб Пр. бр. 10669/13 од 07.09.2015. године и Прекршајног апелационог суда Прж 19167/15 од 19.10.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршају, према окривљеном В.Ј.

ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

- да је дана 05.11.2013. године у 14,30 часова у Ваљеву, у улици Суворовској, затечен да управља путничким возилом марке „...“ рег.бр. ..., без возачке дозволе оне категорије којом управља, јер му је возачка дозвола одузета правноснажним решењем ПУ Ваљево број 222-1-1231/12-1 од 22.10.2012. године

чиме би учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима,

- и да је наведеном приликом управљао поменутиим путничким возилом рег. бр. ... за време трајања заштитне мере забране управљања моторним возилом у периоду од 02.04.2013. године до 02.12.2013. године по правноснажној пресуди Прекршајног суда у Ваљеву 4-Пр бр. 1999/12 од 30.11.2012. године

- чиме је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву – Одељење суда Уб Пр. бр. 10669/13 од 07.09.2015. године, окривљени В.Ј. оглашен је кривим због извршења прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које је осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара и због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара па је окривљени осуђен на јединствену новчану казну од укупно 60.000,00 динара сходно члану 42. став 1. и 2. тачка 2. Закона о прекршајима, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде у корист буџета Републике Србије, а у супротном је одређено да ће иста бити замењена у казну затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара казне одредити један дан казне затвора сходно члану 37. Закона о прекршајима.

Истом пресудом окривљени В.Ј. обавезан је да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.200,00 динара у корист буџета Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом наплате принудним путем, сходно члану 130, 131. и 132. Закона о прекршајима.

Наведеном пресудом према окривљеном В.Ј. за прекршај из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима утврђена је заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од осам месеци а за прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима утврђена му је заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од осам месеци, те је применом члана 58. у вези члана 52. став 4. Закона о прекршајима према окривљеном изречена јединствена заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од 12 месеци за прекршај у стицају.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 19167/15 од 19.10.2015. године уважена је жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Полицијска управа Ваљево, Одељење саобраћајне полиције, Саобраћајне полицијске испоставе Ваљево, тако што је преиначена пресуда Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење суда у Убу Пр. 10669/13 од 07.09.2015. године тако што је окривљеном В.Ј. за прекршај из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, изречена новчана казна у износу од 100.000,00 динара док му је за прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречена новчана казна у износу од 50.000,00 динара, па му је у смислу члана 42. став 1. и 2. тачка 2. Закона о прекршајима, изречена јединствена новчана

казна у укупном износу од 150.000,00 динара док је у преосталом делу одбијена жалба браниоца и окривљеног В.Ј. и ожалбена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 479/15 од 10.12.2015. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), и повреде материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 1. и члана 241. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на одлуку, или да обустави прекршајни поступак против окривљеног В.Ј. за прекршаје из члана 330. став 1. тачка 1. и члана 330. став 1. тачка 8. ЗОБС-а услед наступања застарелости.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР („Службени гласник РС“, број 65/13), обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05 ... 111/09 - у даљем тексту раније важећег ЗПР), и повреде материјалног права из члана 235. став 1. тачка 1. и члана 241. став 1. тачка 2. раније важећег ЗПР, који је важио у време започињања овог прекршајног поступка, а које битне повреде одредаба прекршајног поступка и повреде закона су прописане и Законом о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/13 - у даљем тексту сада важећи ЗПР) који је ступио на снагу 01.03.2014. године у члану 264. став 1. тачка 14, члану 264. став 2. тачка 3., члану 265. став 1. тачка 1. и члану 272. став 1. тачка 2.

Чланом 340. сада важећег ЗПР, прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене тог закона, окончати по одредбама раније важећег ЗПР.

Чланом 214. став 1. раније важећег ЗПР, који је био на снази у време започињања прекршајног поступка у конкретној прекршајној ствари, прописано је да се прекршајни поступак завршава доношењем осуђујуће или ослобађајуће пресуде или решењем којим се поступак обуставља, а истоветну одредбу садржи и сада важећи ЗПР у члану 246. став 1, с тим да је додато решење којим се малолетном учиниоцу прекршаја изриче васпитна мера.

Како је у конкретном случају прекршајни поступак започет у време важења Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 101/06 ... 111/09) исти је и окончан применом тог закона доношењем правноснажне осуђујуће пресуде сходно члану 340. сада важећег ЗПР, али се на поступак по ванредном правном леку, као посебан поступак покренут захтевом за заштиту законитости

Републичког јавног тужиоца Птз 479/15 од 10.12.2015. године, дакле покренут након почетка примене сада важећег ЗПР (након 01.03.2014. године), имају применити одредбе овог закона.

Из списка предмета произилази да је решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа у Ваљеву, Одсек за управне послове број 222-1-1231/12-1 од 22.10.2012. године, одузета возачка дозвола серијски број ЦП 06158307 издара од стране Полицијске управе у Ваљеву, Одсека за управне послове, дана 12.01.2010. године под бројем рег. 38496 на име В.Ј. из В., улица ..., ЈМБГ ...

По налажењу Врховног касационог суда, околност да је окривљеном В.Ј. одузета возачка дозвола, да је након тога управљао возилом у јавном саобраћају и на тај начин учинио прекршај, искључује могућност да је окривљени истом приликом извршио и прекршај везан за непоштовање заштитне мере – забране управљања моторним возилом изречене правноснажном пресудом Прекршајног суда. Наиме, од тренутка одузимања возачке дозволе, лице од кога је одузета возачка дозвола, није овлашћено да управља моторним возилом за које је дозвола одузета, па престаје сврха заштитне мере забране управљања моторним возилом и окривљени истовремено не може бити оглашен кривим због извршења прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. и прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. ЗОБС-а, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује. Оглашавајући окривљеног В.Ј. кривим и због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. и због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. ЗОБС-а првостепени и другостепени суд су учинили битне повреде одредаба сада важећег Закона о прекршајима из члана 264. став 1. тачка 14. јер су изреке пресуда неразумљиве, члана 264. став 2. тачка 3., јер пресуде не садрже разлоге о одлучним чињеницама као и повреду закона прописану чланом 265. став 1. тачка 1. јер све радње за које је окривљени оглашен кривим нису прекршај, а другостепени суд и повреду закона прописану чланом 272. став 1. тачка 2. сада важећег ЗПР, јер другостепени суд по службеној дужности није испитао да ли је на штету окривљеног повређено материјално право. Због наведених битних повреда одредаба прекршајног поступка и повреде закона побијане пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, чланом 84. став 1. сада важеће ЗПР прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а ставом 7. истог члана прописано је да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Како је у конкретном случају прекршај за које је окривљени В.Ј. оглашен кривим учињен дана 05.11.2013. године, сходно члану 84. став 7. сада важећег ЗПР, апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка у конкретном случају наступила је дана 05.11.2015. године, из ког разлога је Врховни касациони суд будући да је побијане пресуде требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање, побијане пресуде преиначио и применом члана 248. став 1. тачка 6. сада важећег ЗПР-а прекршајни поступак против окривљеног В.Ј.

због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. и члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обуставио.

Имајући у виду да је против окривљеног В.Ј. обустављен прекршајни поступак, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. сада важећег ЗПР.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. сада важећег ЗПР.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.